

Lieta C-343/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 2. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Varhoven administrativen sad (Augstākā administratīvā tiesa,
Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 19. maijs

Kasācijas sūdzības iesniedzējs:

PV

Atbildētājs kasācijas tiesvedībā:

Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"
(Valsts Lauksaimniecības fonda izpilddirektora vietnieks)

Pamatlietas priekšmets

Lēmuma, ar kuru konstatē valsts prasījuma esamību un izdod rīkojumu atmaksāt daļu no atbalsta summas, ko lauksaimnieks ir saņēmis no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai finansētās programmas, jo atbalsta saņēmējs nespēj turpmāk nodrošināt atbilstību uzņemtajām saistībām un visu sākotnēji deklarēto platību izmantošanu, apstrīdēšana tiesā. Gadījumā, ja var prezumēt, ka ir runa par saimniecības zemes platību pārdalīšanu, vai šīs nespējas iemesls ir apstākļi, kas ir ārpus atbalsta saņēmēja kontroles un dod viņam tiesības atteikties atmaksāt saņemtos finanšu līdzekļus?

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Regulas (EK) Nr. 1974/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Regulai (EK) Nr. 1698/2005, 45. panta 4. punkta interpretācija ļauj pieņemt, ka tādā situācijā kā izskatāmajā gadījumā ir konstatējami “saimniecības zemes platību pārdalīšanas pasākumi” vai “zemes konsolidācijas pasākumi”, kā rezultātā atbalsta saņēmējs nespēj turpmāk nodrošināt atbilstību uzņemtajām saistībām?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai fakts, ka dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai atbalsta saņēmēja saistības varētu pielāgot jaunajai situācijai saimniecībā, dod tiesības nepieprasīt atmaksāt līdzekļus par laikposmu, kurā saistības bija spēkā?
3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, kā, ņemot vērā pamatlietā konstatētos faktiskos apstākļus, ir interpretējams Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris) 31. pants un kāda ir Komisijas Regulas (EK) Nr. 1122/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009, 75. panta 2. punktā minētā termiņa būtība?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), it īpaši 36. panta a) punkta iv) apakšpunkts

Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2006 (2006. gada 15. decembris), ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), it īpaši 37. apsvēruma un 45. panta 4. punkts

Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, it īpaši 31. pants

Komisijas Regula (EK) Nr. 1122/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu, it īpaši 75. pants

Komisijas Regula (E[S]) Nr. 65/2011 (2011. gada 27. janvāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem, it īpaši 5., 6., 18. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (E[S]) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005, it īpaši 47. panta 3. un 4. punkts

Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā, it īpaši 43. un 44. pants

Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 807/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ievieš pārejas noteikumus, it īpaši 19. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (Nodokļu un sociālā nodrošinājuma procesa kodekss), it īpaši 162. panta 1. punkts un 2. punkta 8) un 9) apakšpunkts

Zakon za podpomagane na zemedelskite proizvoditeli (Likums par atbalstu lauksaimniekiem), it īpaši 1. pants, 20. panta 1., 2. un 4. punkts, 27. panta 3., 5. un 7. punkts[;] šī Likuma *Dopalnitelni razporedbi* (Papildu noteikumi) 1. panta 1. punkts

Zakon za sobstvenostta i polzvaneto na zemedelskite zemi (Likums par lauksaimniecības zemes īpašumu un izmantošanu, turpmāk tekstā – "ZSPZZ"), 37.c pants

Naredba N°11 ot 6.04.2009 za usloviata i reda za prilagane na myarka 214 "Agroekologichni plashtania" ot Programata za razvitie na selskite rayoni za perioda 2007 – 2013 (2009. gada 6. aprīļa Noteikumi Nr. 11 par nosacījumiem un kārtību, kādā piemēro Lauku attīstības programmas 2007.–2013. gadam pasākumu Nr. 214 "Agrovides maksājumi"), kurus izdevis *Ministar na zemedelieto i hranite* (Lauksaimniecības un pārtikas ministrs), it īpaši 18. un 24. pants, *[D]opalnitelni razporedbi* (Papildu noteikumi) 1. panta 4. punkts un 2. pants

Naredba za izmenenie i dopalnenie na NaredbaN°11 ot 2009 za usloviata i reda za prilagane na myarka 214 "Agroekologichni plashtania" ot Programata za razvitie na selskite rayoni za perioda 2007 – 2013 (Noteikumi, ar kuriem izdara

grozījumus un papildinājumus 2009. gada Noteikumos Nr. 11 par nosacījumiem un kārtību, kādā piemēro Lauku attīstības programmas 2007.–2013. gadam pasākumu Nr. 214 “Agrovides maksājumi”, publicēti 2009. gada *Darzhaven vestnik* [Oficiālajā vēstnesī, turpmāk tekstā – “DV”] Nr. 29, ar grozījumiem un papildinājumiem), *prehodni i zaklyuchitelni razporedbi* (pārejas un nobeiguma noteikumi) 5. pants

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Kasācijas sūdzības iesniedzējs ir lauksaimnieks un 2013. gadā iesniedza atbalsta pieteikumu Lauku attīstības programmas 2007.–2013. gadam pasākumam Nr. 214 “Agrovides maksājumi”.
- 2 Atbalsts tika piešķirts un kasācijas sūdzības iesniedzējs uzņēmās piecus gadus ilgas agrovides saistības saskaņā ar attiecīgo pasākumu. Viena no prasībām, kuru pieteicējs apņēma izpildīt, ietver sevī apņemšanos pieteikumā minētās darbības piecu secīgu gadu ilgā laika periodā veikt vienā un tai pašā lauksaimniecības platībā. Šīs platības lielums ir 857 ha lauksaimniecības zemes un PV to izmanto, pamatojoties uz 2012. gadā noslēgtām vienošanām. Saskaņā ar Bulgārijas tiesību normām (ZSPZZ 37.c pants) šādu vienošanos slēgšana ietver sarežģītu faktisko situāciju. Īsumā – šādas vienošanās starp blakus esošo lauksaimniecības platību īpašniekiem un/vai lietotājiem slēdz par katru finanšu gadu un tajās paredz noteikumus par apsaimniekošanai nedeklarēto zemesgabalu izmantošanu attiecīgajās robežās. Šo vienošanos rezultātā tiek veidoti lauku bloki, par kuru izmantošanu var pieprasīt piešķirt atbalstu. Vienošanās par lauksaimniecībā izmantojamo lauku bloku izveidi vai to sadali tiek uzskatīta par juridisko pamatu atbalsta saņemšanai lauksaimniekiem, kuri tos izmanto. Kasācijas sūdzības iesniedzējs piedalās šādi izveidotos lauku blokos ar zemesgabaliem, kurus viņš nomā. Vienošanās, piedaloties kasācijas sūdzības iesniedzējam, tika slēgtas arī par nākošiem trīs finanšu gadiem.
- 3 Šo gadu laikā pie kasācijas sūdzības iesniedzēja tika veiktas visas obligātās administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas un, pamatojoties uz iesniegtajiem maksājumu pieteikumiem, pasākuma Nr. 214 “Agrovides maksājumi” ietvaros viņam tika izmaksātas summas kopumā 1 063 317,54 levu (BGN) apmērā.
- 4 Attiecībā uz 2016./2017. finanšu gadu netika panākta vienošanās par visu PV deklarēto platību izmantošanu. 2017. gada 29. maijā, tādējādi gandrīz desmit mēnešus pēc tam, kad viņam kļuva zināms, ka 2016./2017. finanšu gadā viņam nebūs tiesību izmantot daļu no zemesgabaliem, ar kuriem viņš piedalījās attiecīgajā pasākumā, un astoņus mēnešus pēc tam, kad beidzās tiesības izmantot šos zemesgabalus (t.i., astoņus mēnešus pēc pēdējās vienošanās termiņa beigām), kasācijas sūdzības iesniedzējs Bulgārijas Valsts Lauksaimniecības fonda teritoriālajai nodaļai (*Darzhaven fond “Zemedelie”* Targovištē) adresētā vēstulē paziņoja par savu agrovides saistību izbeigšanu. Ar 2018. gada 6. augusta vēstuli,

kas ir individuāls administratīvs akts, kasācijas sūdzības iesniedzējam tika paziņots par viņa agrovides saistību izbeigšanos attiecīgā pasākuma kontekstā. Lēmums par daudzgadu saistību izbeigšanu attiecīgā pasākuma kontekstā sakarā ar piemērojamo nosacījumu neizpildi tika izsniegts 2018. gada 17. augustā. Kasācijas sūdzības iesniedzējs lēmumu neapstrīdēja un 14 dienas pēc tā izsniegšanas lēmums stājās spēkā.

- 5 Tā rezultātā *zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"* (Valsts Lauksaimniecības fonda izpilddirektora vietnieks) uzsāka procedūru, lai izdotu lēmumu, ar kuru konstatē valsts prasījuma esamību (*Akt za Ustanovyavane na Publichno Darzhavno Vsemane*, turpmāk tekstā – "AUPDV" vai "lēmums"), pieprasot kasācijas sūdzības iesniedzējam atmaksāt 20 % no viņam izmaksātās kopējās summas (1 063 317,54 levas (BGN)), tādējādi –212 663,51 levas (BGN).
- 6 Ar izdoto AUPDV tika konstatēts valsts prasījums 212 663,51 levu (BGN) apmērā, kuru veido 20 % no attiecīgā pasākuma ietvaros izmaksātām subsīdijām par 2013.–2016. gada programmām kopā ar likumā noteiktajiem procentiem par laika periodu no minētā atmaksas perioda (50 dienas no paziņošanas dienas) [beigām] līdz dienai, kad vai nu atbalsta saņēmējs ir veicis maksājumu vai arī Valsts lauksaimniecības fonds ir veicis ieskaitu.
- 7 Pirmās instances administratīvā tiesa lēma, ka piešķirtais atbalsts esot likumīgi samazināts un izskatāmajā lietā neesot konstatējams *force majeure* gadījums Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. panta izpratnē. Tādēļ šī tiesa noraidīja PV prasību par AUPDV.
- 8 PV kasācijas tiesvedībā iesniedzējtiesā ir pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka lietas izlemšanai ir vajadzīga Savienības tiesību interpretācija. Šī iemesla dēļ *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, turpmāk tekstā – "VAS") iesniedz šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 9 Administratīvajā procesā, kurā tika apstrīdēts strīdīgais AUPDV, kasācijas sūdzības iesniedzējs galvenokārt norāda, ka četru gadu garumā viņš esot izmantojis deklarētās lauksaimniecības platības, pamatojoties uz vienošanos saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu. Viņš apgalvo, ka sakarā ar tiesību aktu grozījumiem 2015. gada oktobrī daudzi lauksaimnieki esot atteikušies no savām agrovides saistībām, un daļa no ieinteresētām personām, kuras bija slēgušas iepriekšējās vienošanās saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu, esot atteikusies slēgt jaunu vienošanos par 2016./2017. finanšu gadu. Kasācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka visi iepriekš minētie apstākļi esot tādi, kurus viņš nevarēja paredzēt atbalsta pieprasīšanas brīdī. Tādēļ tas esot jāuzskata par *force majeure* gadījumu valsts tiesību izpratnē.

- 10 Administratīvā iestāde atsaucas uz daudziem valsts, kā arī Savienības tiesību noteikumiem un noraida PV izvirzītos iebildumus.
- 11 Pirmās instances tiesa uzskata, ka izskatāmajā lietā neesot konstatējams *force majeure* gadījums Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. panta definīcijas izpratnē. Pirmās instances tiesa to pamato tādējādi, ka atbalsta saņēmējam nevarēja rasties tiesiskā paļāvība uz to, ka lauksaimniecības platību īpašnieki, ar kuriem viņš ir slēdzis vienošanās saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu, tās pagarinās, beidzoties viena gada termiņam. Apstākļi, ka personas esot atteikušās slēgt šādas vienošanās par 2016./2017. finanšu gadu, neesot tāds apstākļi, kurš būtu bijis neparedzams brīdī, kad atbalsta saņēmējs izlēma uzņemt saistības. Ņemot vērā, ka kasācijas sūdzības iesniedzējs programmā esot piedalījies ar platībām, kuras viņam nepieder, viņš pats esot uzņēmis risku nespēt izpildīt agrovides saistības un piecu gadu termiņa beigās šis risks esot īstenojies.
- 12 Pirmās instances tiesa uzskata, ka, pat presumējot *force majeure* vai ārkārtas apstākļu esamību, kasācijas sūdzības iesniedzējs neesot ievērojis galīgo termiņu, kura laikā šie apstākļi ir jādara zināmi administratīvajai iestādei. Valsts tiesībās ir noteikts, ka vienošanās saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu ir jānoslēdz katru gadu vēlākais līdz 30. augustam. Turklāt prasītājam vēlākais līdz 2016. gada 9. septembrim būtu bijis jāinformē Valsts lauksaimniecības fonds, ka eksistē apstākļi, kuri viņam objektīvi neļauj izpildīt saistības, kuras viņš ir uzņēmis par 2016./2017. gadu. Tomēr šāds paziņojums esot veikts tikai 2017. gada 29. maijā.
- 13 Kasācijas tiesvedībā PV apgalvo, ka pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka izskatāmajā lietā neesot konstatējami *force majeure* vai ārkārtēji apstākļi, kas pamatotu viņa atbrīvošanu no pienākuma atmaksāt daļu no attiecīgā pasākuma ietvaros saņemtajiem maksājumiem. Turklāt pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka neesot ievērots paziņojuma sniegšanas termiņš un, ka tas esot galīgs termiņš.
- 14 Kasācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ar Noteikumiem, ar kuriem izdara grozījumus un papildinājumus 2009. gada 6. aprīļa Noteikumos Nr. 11 (spēkā no 2015. gada 20. oktobra), esot pieņemti stingrāki un grūtāk izpildāmi nosacījumi attiecībā uz pasākumu Nr. 214, kuri vienu daļu no attiecīgā pasākuma atbalsta saņēmējiem esot piespieduši atturēties no dalības brīvprātīgās vienošanās saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu. Tomēr ar to saistītie ZSPZZ grozījumi vienlaicīgi neesot sekmējuši situācijas normalizāciju. Pēc kasācijas sūdzības iesniedzēja domām, tie esot ārkārtas apstākļi, kas viņu atbrīvo no pienākuma atmaksāt daļu no saņemtā atbalsta. Kasācijas sūdzības iesniedzējs papildus atsaucas arī uz Regulas (EK) Nr. 1974/2006 45. panta 4. punktu, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 1305/2013 47. panta 3. un 4. punktam.
- 15 Atbildētājs kasācijas tiesvedībā uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pareizs.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 16 Regulas (EK) Nr. 1974/2006 45. panta 4. punktā ir paredzēts: Ja atbalsta saņēmējs nespēj turpmāk nodrošināt atbilstību uzņemtajām saistībām saimniecības zemes platību pārdalīšanas, valsts zemes konsolidācijas pasākumu vai kompetento valsts iestāžu apstiprinātu zemes konsolidācijas pasākumu dēļ, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saistības varētu pielāgot jaunajai situācijai saimniecībā. Ja šāda pielāgošana izrādās neiespējama, saistību piemērošanu pārtrauc, un par laika posmu, kurā saistības bija spēkā, atbalsta atmaksa netiek prasīta.
- 17 Pēc iesniedzējtiesas domām, attiecīgais noteikums attiecas uz trim gadījumiem, proti, saimniecības zemes platību pārdalīšanas pasākumiem; atbalsta saņēmēja dalību valsts zemes konsolidācijas pasākumos vai kompetento valsts iestāžu apstiprinātos zemes konsolidācijas pasākumos.
- 18 Iesniedzējtiesa uzskata, ka atbilstoši jēdziena "saimniecības zemes platību pārdalīšanas pasākumi" gramatiskai interpretācijai (ņemot vērā tiesību normas angļu un franču valodas versijas – "*the holding is re parcelled*"; "*son exploitation fait l'objet d'un remembrement*") var tikt prezumēts, ka pirmais gadījums attiecas uz situāciju izskatāmajā lietā. Vispirms tas izriet no Regulas (EK) Nr. 1974/2006 45. panta 4. punkta izvietojuma regulas sistēmā – proti, pēc noteikumiem par agrovīdes saistību attiecināšanu saimniecības paplašināšanas rezultātā –, kas liecina par to, ka attiecīgais tiesiskais regulējums skar saimniecības samazināšanas gadījumu, ko izraisa saimniecības zemes atsevišķu daļu pārdalīšana starp atbalsta saņēmēju un citām personām (kā tas ir izskatāmajā lietā). Turklāt attiecīgajā tiesiskajā regulējumā nav norādīts zemes pārdalīšanas iemesls, no kā var secināt, ka iemesls nav svarīgs, un primārs ir objektīvais rezultāts, neatkarīgi no tā, vai atbalsta saņēmējs iepriekš ir uzskatījis, ka šis rezultāts ir iespējams.
- 19 Savukārt Regulas (EK) Nr. 1974/2006 45. panta 4. punktā reglamentētais otrais un trešais gadījums skar situācijas, kurās atbalsta saņēmējs, neatkarīgi no savas gribas, ir pakļauts administratīviem pasākumiem, kuru rezultātā viņš nespēj turpmāk nodrošināt atbilstību uzņemtajām saistībām.
- 20 Ja tiktu prezumēts, ka uz izskatāmo lietu varētu attiekties viens no Regulas (EK) Nr. 1974/2006 45. panta 4. punktā reglamentētiem gadījumiem, pienākums daļēji vai pilnīgi atmaksāt saņemto atbalstu netiktu uzskatīts par agrovīdes saistību izbeigšanas juridiskajām sekām, ja saistības netiek pielāgotas jaunajai situācijai saimniecībā, lai gan attiecīgā dalībvalsts tam ir veikusi vajadzīgos pasākumus.
- 21 No iepriekš minētā izriet, ka attiecīgais tiesiskais regulējums piešķir indivīdam tiesības un viņš uz tām var tieši atsaukties, lai liktu konstatēt, ka pret viņu neeksistē prasījums, kas ir strīdīgā AUPDV priekšmets. No otras puses, ja uz izskatāmo lietu attiecas viens no minētā tiesiskā regulējuma gadījumiem, būtu jākonstatē, vai fakts, ka Bulgārija nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai atbalsta saņēmēja saistības varētu pielāgot jaunajai situācijai saimniecībā, dod tiesības neprasīt atmaksāt līdzekļus par laika posmu, kurā saistības bija spēkā.

- 22 Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša, iesniedzējtiesa šādā gadījumā uzdod jautājumu, kā izskatāmās lietas kontekstā ir jāinterpretē Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. pants.
- 23 *Varhoven administrativen sad* norāda, ka tai ir vajadzīgi interpretācijas elementi, lai Savienības tiesību aktam nodrošinātu prioritāru piemērošanu. No vienas puses, atbalsta saņēmējs zināja, kā arī pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka vienošanās par citām personām piederošu zemesgabalu izmantošanu saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu katrreiz tika slēgtas uz viena gada termiņu, un, ka vienas daļas platību, par kurām viņš saņēma atbalstu, īpašnieki un lietotāji varētu atteikties slēgt vienošanos par katru nākošo finanšu gadu. No otras puses, kasācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ar Noteikumiem, ar kuriem izdara grozījumus un papildinājumus 2009. gada 6. aprīļa Noteikumos Nr. 11 (spēkā no 2015. gada 20. oktobra), esot pieņemti jauni stingrāki nosacījumi attiecībā uz pasākumu Nr. 214, kuri vienu daļu no attiecīgā pasākuma atbalsta saņēmējiem esot piespieduši neslēgt brīvprātīgās vienošanās saskaņā ar ZSPZZ 37.c pantu. VAS apstiprina, ka atbalsta saņēmējs nebūtu varējis izmantot pieņemtos ZSPZZ grozījumus.
- 24 Iesniedzējtiesa kā pēdējās instances tiesa secina, ka lietas izlemšanai ir svarīgi, kā, arī Regulas (EK) Nr. 1122/2009 75. panta 2. punktā minētā paziņošanas termiņa būtības kontekstā, ir jāinterpretē Regulas (EK) Nr. 73/2009 31. pants.
- 25 Šaubas par Savienības tiesību aktu nozīmi to tiešas piemērošanas kontekstā ir pamats lūgt to interpretāciju kompetentajai Eiropas Savienības Tiesai.